

عنوان مقاله:

بازنمایی عشق و عرفان امام محمد غزالی و جبران خلیل جبران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی ادبیات و پژوهش های تطبیقی در آن (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

طاهره موسی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات تطبیقی، گروه ادبیات فارسی، واحد آزادشهر، ایران

ماندانا علیمی - استادیار گروه ادبیات فارسی، واحد آزاد شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، آزادشهر، ایران

خلاصه مقاله:

امام محمد غزالی و جبران خلیل جبران با برخورداری از مبانی فکری، دینی سعی نموده اند در ادبیات نوشتاری خود همواره از متون دینی بهره مند شوند. بازشناسی موضوعات عرفانی در ادبیات فارسی از امور نو محسوب نمی شود، اما بررسی تطبیقی کیمیای سعادت و آثار جبران خلیل جبران، اقدامات تحقیقی جدیدی است که می تواند پاسخی منشاء و مبنای ابهاماتی باشد که در اندیشه ی امام محمد غزالی و جبران خلیل جبران است. و روش اینمقاله مطالب یادداشت برداری شده و به شیوه ی (تحلیلی و توصیفی) بر اساس مطالب اصلی و فرعی مدون و منظمگشته است. با توجه به آثار نامبرده می توان دیدگاه های عارفانه این دو شاعر را بررسی نموده و شباهت ها و تفاوت های آن دو را بیان نمود. که همه حاکی از حقایق عرفانی، حکمی و اندیشه های دینی و علمی است که صدقانه به زبان تعلیم برای بدست آوردن زندگانی حکیمانه بیان شده است.

کلمات کلیدی:

امام محمد غزالی، جبران خلیل جبران، عشق، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469012>

